

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 117/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara prerokoval námietku zaujatosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Matúšom Harkabusom, Červenej armády 1, Martin, proti sudcovi Ústavného súdu Slovenskej republiky Rastislavovi Kaššákovi vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2117/2025 a takto

rozhodol:

1. Sudca IV. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Rastislav Kaššák **je vylúčený** z konania a rozhodovania vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2117/2025.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia senátom Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Odôvodnenie:

I.

Námietka zaujatosti a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou (Rvp 2117/2025) doručenou ústavnému súdu 12. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 17 ods. 2 a čl. 49 ústavy výrokom I rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 33D/6/2024 z 28. mája 2025, pričom navrhuje zrušenie napadnutého rozhodnutia v označenom výroku a priznanie náhrady trov konania.

2. Rozhodnutím najvyššieho správneho súdu z 28. mája 2025 vo výroku I bol disciplinárne obvinený sťažovateľ uznaný vinným, že *«2. mája 2022 pri vyhlasovaní uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 5Tost-š/10/2022 vo svojom prejave uviedol: „Opätovné otvorenie tohto vyšetrovania je taký odkaz všetkým tým osobám, že žiaden tento skutok do budúcnosti nezostane nevyšetrený, a rovnako nezostane prípadne nevyvodená konkrétne trestná zodpovednosť konkrétnych osôb“ a „Zároveň je to zdvihnutý prst všetkým tým osobám, ak by chceli v tomto trende pokračovať.“, pričom tieto slová*

predniesol v čase, keď bol obvinený [REDAKOVANÉ] týmto uznesením vzatý do väzby.». Svojím konaním zavinene porušil zákonnú povinnosť zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov, a v záujme záruky, nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie dbať svojím správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná, a dodržiavať zásady sudcovskej etiky vykonávať svoju funkciu nestranne, profesionálne, svedomito a dôsledne a vzbudzovať a chrániť zdanie nestrannosti, a to aj v konaniach, keď verejnosť prejavuje silné pozitívne alebo negatívne emócie voči účastníkom konania, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslodiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

3. Ústavná sťažnosť (Rvp 2117/2025) bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ladislavovi Duditšovi, členovi IV. senátu ústavného súdu, ktorého členom je aj sudca Rastislav Kaššák.

4. Advokát [REDAKOVANÉ] prostredníctvom svojho účtu na sociálnej sieti Facebook uverejnil 27. januára 2026 status k „*pamätnému dňu obetí holokaustu*“, v ktorom uviedol, že *«Je smutné pozorovať, že postupne ubúda ľudí, ktorí môžu podať priame svedectvo o prežitých hrôzách, ale pomaly pribúda ľudí bažiacich po pozornosti vďaka napodobňovaniu (akože) „potápačských“ znakov... Predsudky, falošné obvinenia, urážky a pokrytectvo postupne viedli k tomu, že štát zradil vlastných občanov tým najhorším možným spôsobom. Nenávisť a antisemitizmus nie je možné skryť za slobodu slova.»,* na ktorý reagoval sudca ústavného súdu Rastislav Kaššák (ďalej aj „namietaný sudca“) označením, že sa mu páči, a komentárom v znení: *„Ďakujem za Váš názor. Vážim si ho.“*

5. Sťažovateľ doručil ústavnému súdu 5. februára 2026 námietku zaujatosti sudcu Rastislava Kaššáka, v ktorej navrhol, aby bol namietaný sudca ústavného súdu vylúčený z konania a rozhodovania vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 2117/2025.

6. Za rozhodné skutočnosti svedčiace v prospech záveru o možných pochybnostiach o nezaujatosti sudcu ústavného súdu so zreteľom na pomer k veci a účastníkom konania sťažovateľ označuje disciplinárny návrh proti nemu podaný ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky na podnet advokáta [REDAKOVANÉ] z 15. apríla 2024, tri tlačové besedy (4. 4., 8. 4. a 18. 6. 2024) za účasti predstaviteľov zákonodarnej a výkonnej moci vrátane účasti označeného advokáta (poradcu premiéra), pri ktorých je potrebné prihliadnuť na obsah verejných vyjadrení a osoby ich autorov a z toho vyplývajúci spoločenský a profesionálny dosah voči osobe sťažovateľa.

7. Rozhodnutie disciplinárneho súdu o vine sťažovateľa vychádza zo skutku, ktorý sa týkal advokáta [REDAKOVANÉ], pričom tento v rozhovore pre portál 360tka.sk uverejnenom 21. novembra 2024 otvorene priznáva, že zo strany vládnej moci pri disciplinárnom návrhu, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie, ktoré je napádané ústavnou sťažnosťou, ide o odvetný krok proti sťažovateľovi.

8. Sudca Rastislav Kaššák už bol členom senátu, ktorý nálezom sp. zn. I. ÚS 74/2023 zo 7. marca 2024 rozhodol vo veci ústavnej sťažnosti advokáta [REDAKOVANÉ] okrem iných napádajúcej uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tost-š/10/2022 z 2. mája 2022 o väzbe (k tomu pozri bod 2 tohto uznesenia). Sťažovateľ následne cituje z nálezú ústavného súdu zo 7. marca 2024, ktorý hodnotí výroky (verejný odkaz) sťažovateľa v kontexte rozhodovania o väzbe advokáta [REDAKOVANÉ].

9. Predmetom ústavného prieskumu vo veci ústavnej sťažnosti je tak konanie sťažovateľa (skutok), ku ktorému namietaný sudca vyjadroval už právny názor v citovanom náleze zo 7. marca 2024, pričom tento nález sa stal podkladom pre disciplinárne stíhanie sťažovateľa a uznanie viny v skutku, pre ktorý sťažovateľ rozhodnutie najvyššieho správneho súdu napadol ústavnou sťažnosťou. Uvedené v kontexte s komentárom tohto sudcu k statusu advokáta [REDAKOVANÉ] z 27. januára 2026, ako aj vyjadrením sympatií (like) sťažovateľa k inému jeho statusu z 22. decembra 2025 predstavujú spoločne okolnosti, ktoré minimálne z pohľadu objektívneho pozorovateľa nadobúdajú takú intenzitu, že nezaujatosť tohto sudcu spochybňujú do tej miery, že má byť vylúčený z konania a rozhodovania o ústavnej sťažnosti.

10. Sťažovateľ tvrdí, že nenamietal sudcu ústavného súdu z dôvodu, že rozhodoval vo veci sp. zn. I. ÚS 74/2023, pretože až okolnosť, ktorú sa dozvedel 3. februára 2026 a ktorá sa týka komentára tohto sudcu k statusu advokáta [REDAKOVANÉ], nadobudla vo vzájomnej spojitosti potrebnú kvalitu spochybňujúcu nezaujatosť sudcu minimálne z objektívneho hľadiska. Išlo pritom o vyjadrenia sudcu ústavného súdu počas prebiehajúceho konania, a to k osobe, ktorá iniciovala disciplinárne konanie sťažovateľa.

11. K námietke zaujatosti sa vyjadril namietaný sudca, ktorý ju v podaní z 11. februára 2025 označil za obštrukčnú a nerelevantnú. Zdôraznil, že advokáta [REDAKOVANÉ] osobne nepozná a nikdy sa s ním nestretol. K samotným inkriminovaným komentárom uviedol, že nimi len ocenil názor týkajúci sa nevyhnutnosti boja proti antisemitizmu, ako aj odsúdenie antisemitskej konšpirácie členky Progresívneho Slovenska [REDAKOVANÉ] (status z 22. decembra 2025). V závere poukazuje na § 49 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), podľa ktorého dôvodom vylúčenia sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívali v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

12. Pokynom predsedu ústavného súdu z 12. februára 2026 bola námietka zaujatosti pridelená do senátu I. ÚS (ďalej len „námietkový senát“) na ďalší postup podľa čl. IV bodu 1 písm. a) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na rok 2026 zo 17. decembra 2025 (ďalej len „rozvrh práce“) v zmysle § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde.

II.

Relevantná právna úprava a posúdenie námietky zaujatosti ústavným súdom

13. Podľa čl. IV bodu 1 písm. a) rozvrhu práce o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde rozhoduje prvý senát, ak ide o sudcov štvrtého senátu.

14. Na úvod k dodržaniu desaťdňovej lehoty na podanie námietky zaujatosti (§ 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde) námietkový senát uvádza, že vychádzal z údajov v nej uvedených, že sťažovateľ sa o okolnosti spochybňujúcej nezaujatosti sudcu dozvedel 3. februára 2026 prostredníctvom sociálnej siete Facebook (námietka zaujatosti bola ústavnému súdu doručená 5. februára 2026).

15. Podľa § 49 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvod

vyhlásenia sudcu ústavného súdu spočívajúci v pochybnostiach o nezaujatosti podľa § 49 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde nadväzuje na požiadavku nestrannosti súdneho rozhodovania tak, ako je okrem iného definovaná aj v rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Nestrannosť má stránku subjektívnu a stránku objektívnu, keďže nestrannosť sudcu má význam pre dôveru verejnosti v súdnictvo (Olujic proti Chorvátsku, sťažnosť č. 22330/05, rozsudok ESLP z 5. 2. 2005, bod 57). Z hľadiska subjektívneho niet pochýb o nezaujatosti sudcov ústavného súdu.

16. Pri teste objektívnych okolností je dôležitá perspektíva nestranného pozorovateľa a relevantné je aj zdanie zaujatosti, teda či sú dané okolnosti, ktoré môžu vzbudzovať pochybnosti o nestrannosti sudcu (Daktaras proti Litve, sťažnosť č. 42095/98, rozsudok ESLP z 10. 10. 2000, bod 32). Pri objektívnom teste je dôležitým kritériom dôvera verejnosti (II. ÚS 36/2012).

17. Pri posudzovaní objektívnej opodstatnenosti obavy je nutné zohľadniť vec komplexne (z anglického „*taking into account various factors involved*“, k tomu pozri rozsudok ESLP z 28. 10. 1998 vo veci Castillo Algar proti Španielsku, Reports 1998-VIII, ods. 45). Z uvedeného dôvodu sťažovateľ celkom opodstatnene poukazuje na to, že konkrétne okolnosti jeho veci vo vzájomnom kontexte vzbudzujú u objektívneho pozorovateľa dôvodné pochybnosti o nezaujatosti namietaného sudcu.

18. Prvou podstatnou okolnosťou je účasť namietaného sudcu ústavného súdu na rozhodovacom procese v súvislosti s trestnou vecou advokáta [REDAKOVANÉ], a to v kontexte zaobrerania sa vyhláseniami sťažovateľa ako sudcu najvyššieho súdu rozhodujúceho o väzbe advokáta [REDAKOVANÉ]. V náleze sp. zn. I. ÚS 74/2023 zo 7. marca 2024 sa vyhláseniami sťažovateľa ústavný súd v konkrétnostiach zaoberá v bode 50 a nasl. Ústavný súd v označených častiach nálezu (predovšetkým body 53 až 55) podrobne hodnotí výroky sťažovateľa [„*žaden tento skutok (kriminalizácia justičných orgánov, pozn.) do budúcnosti nezostane nevyšetrený, a rovnako nezostane prípadne nevyvodená konkrétna trestná zodpovednosť konkrétnych osôb. Zároveň to označil za zdvihnutý prst všetkým tým osobám, ak by chceli v tomto trende pokračovať*“], a to v kontexte (ne)zaujatosti sťažovateľa ako sudcu najvyššieho súdu k účastníkovi konania v trestnej veci (advokát [REDAKOVANÉ]).

19. Predmetom ústavného prieskumu vo veci sťažovateľa, v súvislosti s ktorou bola vznesená námietka, o ktorej ústavný súd rozhoduje (Rvp 2117/2025), je disciplinárne rozhodnutie, ktorým bol sťažovateľ uznaný vinným za totožné výroky (k tomu pozri bod 18). Aj keď striktné technicky vzaté predmet oboch konaní pred všeobecnými súdmi bol rôzny, nemožno obísť bez povšimnutia skutočnosť totožnosti skutkových okolností, ktoré boli predmetom následného právneho posúdenia (konanie o námietke zaujatosti sudcu v trestnej veci a disciplinárne konanie proti totožnému sudcovi). Táto okolnosť by mohla vzbudzovať obavy o nestrannosti sudcu, čo by však samo osebe na konštatovanie o zaujatosti nepostačovalo. Podľa sťažovateľa je nevyhnutné prihliadať v celkovom kontexte aj na ďalšie okolnosti, ktorými sú verejné vyhlásenia namietaného sudcu.

20. Ústavný súd už v súvislosti s výrokmi sudcu ústavného súdu vo verejnom priestore akcentoval, že žaden sudca vrátane sudcu ústavného súdu nežije vo vákuu ani v slonovinovej veži, či v skúmavke. Predstava, že sudca sa uzavrie pred okolitým svetom vo všetkej jeho pestrosti a zložitosti do akejsi „klauzúry“, a tým sa stane nestranným a nezávislým, je nepochybne naivná a nesporne i nereálna (I. ÚS 451/2025). Sudca vrátane sudcu ústavného súdu „*ako každý iný človek*

žije v určitom vzťahovom a sociálnom prostredí tvorenom pravidlom vzťahov rodinných, priateľských, kolegiálnych či iných. Miluje i nenávidí, fandí, oškliví sa, má bežné ľudské predsudky. Prostredie, v ktorom sa pohybuje... ho nepochybné určitým spôsobom hodnotovo formuje a ovplyvňuje, čo sa premieta aj v jeho rozhodovacej činnosti.“. Za normálnych okolností sudca (sudcu ústavného súdu nevynímajúc) zásadne disponuje dostatočnou mierou zdravého sebavedomia, uvážlivosti, zdržanlivosti a je si vedomý profesijných štandardov, ktoré treba zachovávať aj pri vyjadrovaní názoru na určité veci smerom k verejnosti. Sudca, ktorý je odbornou komunitou uznávaný, nebojí sa v nej komunikovať a diskutovať, a to i veľmi otvorene (najmä o odborných otázkach), a pritom dáva jasne najavo, že neslúži nikomu a ničomu, iba spravodlivosti, je tým najlepším reprezentantom súdnej moci (pozri k tomu napr. aj rozhodnutie disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu Českej republiky vo veci sp. zn. 16 Kss 1/2017).

21. Ústavný súd už rovnako konštatoval, že nerešpektovanie pravidla zdržanlivosti pri facebookových vyjadreniach sudcu ústavného súdu nemôže samo osebe založiť pomer namietaného sudcu v zmysle § 49 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde (m. m. I. ÚS 451/2025), no v širšom kontexte okolností prejednávanej veci a pri existencii dostatočnej relevantnosti spojenia medzi vyjadreniami namietaného sudcu (adresátom a načasovaním) a samotným konaním pred ústavným súdom (ústavná sťažnosť Rvp 2117/2025), v ktorej má namietaný sudca rozhodovať, môže toto nerešpektovanie predstavovať skutočnosť objektívne spôsobilú vyvolať opodstatnenú obavu o zaujatom postoji namietaného sudcu voči osobe sťažovateľa.

22. Aj EŠLP k tejto problematike okrem iného konštatoval, že kritériá použiteľné na rôzne prejavy slobody prejavu sudcov a štátnych zástupcov, ktoré sa môžu objaviť na internete a sociálnych sieťach (ako sú príspevky na sociálnej sieti Facebook a interakcie s príspevkami iných užívateľov sociálnych médií vrátane poznámok, fotografií, videí a dokonca aj tzv. „lajkov“), by mali viesť vnútroštátne súdy pri hľadaní rovnováhy medzi konkurujúcimi si dotknutými právami a záujmami. EŠLP považuje za potrebné zdôrazniť, že toto vyvažovanie musí zahrňovať na jednej strane právo na slobodu prejavu sudcov a štátnych zástupcov, ktoré im je zaručené rovnako ako každému inému jednotlivcovi podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a na strane druhej povinnosť zdržanlivosti, čo je spoločenská hodnota vychádzajúca z etickej povinnosti sudcov a štátnych zástupcov chrániť dôveru verejnosti. Je preto potrebné nájsť rozumnú rovnováhu medzi mierou zapojenia sudcu do spoločnosti a zachovaním jeho nezávislosti, jeho nestrannosti, rovnako ako potrebou, aby bol vnímaný ako nezávislý a nestranný pri výkone svojej funkcie. Otázkou, ktorú si treba vždy položiť, je, či v konkrétnom spoločenskom kontexte a z pohľadu rozumného, informovaného pozorovateľa sa sudca zapojil do činnosti, ktorá by mohla objektívne ohroziť jeho nezávislosť alebo nestrannosť (pozri rozsudok veľkého senátu z 15. 12. 2025, č. 16915/21, Danileț proti Rumunsku).

23. Vzhľadom na už uvedené je potrebné v okolnostiach veci konštatovať, že ocenenie názoru týkajúceho sa nevyhnutnosti boja proti antisemitizmu, ako aj odsúdenie antisemitskej konšpirácie zo strany namietaného sudcu vyjadrením súhlasu s postojom, ktorý uverejnil advokát [REDAKOVANÉ], nemôže s prihliadnutím na priame zainteresovanie advokáta [REDAKOVANÉ] vo veci sp. zn. I. ÚS 74/2023 (v danom konaní sťažovateľ), ako aj vo veci sp. zn. Rvp 2117/2025 (inkriminované prejavy sa priamo týkali trestnej veci [REDAKOVANÉ] a boli prednesené v čase, keď bol obvinený [REDAKOVANÉ] vzatý do väzby) a načasovanie na obdobie stále prebiehajúceho konania vo veci sp. zn.

Rvp 2117/2025 predstavovať neutrálny prejav nemajúci potencialitu vzbudiť oprávnené pochybnosti o nestrannosti sudcu. Odhliadnuc, samozrejme, od skutočnosti, že obsahom tohto verejného komentára sú skutočnosti, s ktorými by sa stotožnil za iných okolností každý súdny človek.

24. Predmetom ústavného prieskumu vo veci ústavnej sťažnosti (Rvp 2117/2025) je tak vo svojej podstate skutok (inkriminované prejavy), ktorého sa sťažovateľ dopustil v čase, keď bol advokát [REDAKOVANÉ] vzatý do väzby (k tomu pozri skutkovú vetu v bode 2 tohto uznesenia zahŕňajúcu skutočnosť vzatia advokáta [REDAKOVANÉ] do väzby), pričom namietaný sudca sa ako člen senátu zúčastnil prejednávania a rozhodovania v náleze zo 7. marca 2024, ktorý sa týkal trestnej veci advokáta [REDAKOVANÉ]. Uvedené v kontexte s komentárom namietaného sudcu k statusu advokáta [REDAKOVANÉ] z 27. januára 2026, ako aj vyjadrením sympatií namietaného sudcu k inému jeho statusu z 22. decembra 2025, t. j. v čase stále prebiehajúceho konania o ústavnej sťažnosti sp. zn. Rvp 2117/2025, predstavujú spoločne okolnosti, ktoré minimálne z pohľadu objektívneho pozorovateľa nadobúdajú takú intenzitu, že nezaujatosť tohto sudcu spochybňujú do tej miery, že má byť vylúčený z konania a rozhodovania o ústavnej sťažnosti.

25. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že v tomto prípade sú naplnené podmienky podľa § 49 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde na vylúčenie sudcu Rastislava Kaššáka z konania a rozhodovania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2117/2025 pre jeho pomer k veci, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

III.

K právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia

26. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

27. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu